

999

נשא-שבועות

כניסת השבת: 19:16

יציאת השבת: 20:08

רבנו תם: 21:02

ע"פ אופק ת"א

ז' בסיוון התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

מהו היין הטוב בעולם

הוא נכנס בהתרגשות, הביט לכל עבר, עד שעיניו נתפסו במראה מיוחד: היה זה בקבוק יין שעמד בחלון הראווה של המסעדה, וכתוב עליו: "שנת 1900". כלומר, בקבוק יין בן 100 שנה ויותר. וואווו.

הוא פונה למלצר בהתרגשות ושואל: "כמה עולה הבקבוק הזה?". "חבל לך על הזמן, זה לא בשבילך",

אומר המוכר. "אבל אני רוצה לדעת כמה הוא עולה", התעקש הנער. "בחור יקר, פה זה מסעדת יוקרה, ואין לנו זמן פנוי בשבילך", אומר לו המלצר, "הבקבוק הזה בן מעל 100 שנה ומחירו עומד על סך של \$10,000!! יש לך את הכסף הזה?". הבחור הסתובב ויצא, כשהוא לא מפסיק לבהות בבקבוק החלומי.

הוא נעמד מול חלון הראווה והביט בבקבוק במשך שעות, כשהוא החל לדמיין כיצד הוא יהיה עשיר גדול עם הרבה כסף, לבוש חליפה יוקרתית, עם שיער מסורק ויבוא לשתות מהיין הזה...

- ההמשך המרתק בעמוד 3

כשרצה הקב"ה לתת לעם ישראל את התורה, פנו אליו מלאכי השרת ואמרו לו (שבת פח): "ריבנו של עולם, חמדה גנוזה (התורה) אתה מבקש ליתן לבשר ודם?!" אמר ה' למשה שישב להם תשובה. השיבם משה: "בתורה כתוב: לא תרצח... לא תגנוב... וכדו', וכי יצר הרע יש לכם שאתם יכולים לקיים אותה?". מיד שמעו זאת המלאכים והניחו לו. אומר רבנו המהר"ל (תפארת ישראל פכ"ה) כי רואים מכאן שרק בזכות היצר הרע שיש לאדם, זכה הוא למתנה הנפלאה בעולם - התורה, אשר המלאכים מקנאים בה. 'לפי שכל חפצו של הקב"ה לתת את התורה לקרוצי חומר בשר ודם אשר יצרו בוער בקרבם ומושך אותם מטה, והם מתגברים על יצרם למען שמו באהבה, לעלות ולהתקרב אל ה'."

לכן, כותב הבעש"ט הקדוש (כתר שם טוב מז) כי כשנתן ה' לעם ישראל את התורה, הוא 'כפה עליהם הר כגיגית' והכריחם לקבל את התורה. ומדוע? והרי כבר הכריזו כל ישראל באהבה: 'נעשה ונשמע'? אלא אומר רבנו הבעש"ט כי מלמדנו ה' שאין זו חכמה לעשות רצון ה' ולהכריז 'נעשה ונשמע' שרואים מראות אלוקים והכל יפה וברור, אלא דוקא בזמן חשיכה, שהאדם מרגיש שהר כגיגית כפוי עליו, והכל חשוך ומוסתר - אז הוא עיקר קבלת התורה, להתגבר על המשיכות, התאוות והקשיים בשביל לעשות רצונו יתברך ולקיים התורה והמצוות, שה' מתענג ונהנה מרגעים שכאלו."

סיפר המגיד רבי אברהם מרדכי מלאך שליט"א: "ברחובות מנהטן שב'ניו יורק' הסתובב לו נער עני בן 15, חסר אמצעים שגדל בבית פשוט. יום אחד, אחר שחזר מיום עבודה מפרך בשביל להביא פרוטות לבית הוריו, הוא חלף ליד מסעדה צרפתית יוקרתית. היתה זו מסעדת יוקרה שרק על הגשת הלחם והמים משלמים \$170.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א צ.ב.מ. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. יאיר חיים בן ענבל שרה. רוויה בת ולרי.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

ענייני המזוזה

הלכות והליכות

שבועות בהלכה ובאגדה

(1) כתב השל"ה הקדוש (חולין): "יקפיד שלא לעשות שום דבר מיאוס או ביזיון על יד המזוזה, וכל הנזהר בכך 'שכרו רב, יאריך ימים, ויזכה לבנים ובנות מכובדים'."

(2) כתב הרב 'חוף ימים' (או"ח צב, ד): "קבלה בידינו מהבעל שם טוב הקדוש כי אין לתת את המזוזה בתוך בית מזוזה העשוי מברזל, מפני שהמזוזה סגולה להאריך ימים, והברזל מקצר."

(3) כתב בעל קונטרס היחיאלי (ה', לג'): "אדם אשר אחד מבני ביתו נפל למשכב, יבדוק את מזוזות ביתו. ואף אם כבר בדקם זמן קצר לפני המחלה - יחזור ויבדקם. וכשמחזיר את המזוזות למקומם - ישים לב להחזירם כסדרם ולא הפוך."

(4) אמרו רבותינו בתלמוד (בב"מ קב, א'): "כשעובר אדם לדירה אחרת - לא יקח עמו את המזוזות מהדירה הקודמת. הגמרא מספרת על אדם שלקח המזוזות מדירת ביתו, ולבסוף קבר את אשתו ושתי בניו."

- מתוך הסידור 'תתקבל' -

שאלה: הגעתי לחברי בשבת ורציתי לתת לו ספר מתנה, האם מותר? ואם לא, מה הדרך לתת לו מתנה בשבת?

תשובה: אסור לתת מתנה בשבת. והטעם, לפי שהמתנה יוצאת מרשות הנותן ועוברת לרשות המקבל הדומה למקח וממכר ולכן אסורה בשבת. ולכן, הרוצה לתת מתנה לבר מצווה וכו' בשבת יתן את המתנה לפני כניסת השבת או אחרי יציאתה.

כאשר אין אפשרות לתת את המתנה בימות החול וצריך למסור אותה למקבל בשבת דווקא, ניתן לתתה באחד מן האופנים הבאים:

(א) לפני שבת, הנותן מוסר את המתנה לאדם שלישי שמתכוון לזכות בה עבור המקבל. באופן זה, המתנה ניקנת למקבל בערב שבת, ואז יכול לתתה בשבת, שכבר נעשתה העברת הבעלות. הערה: אשתו של הנותן לא יכולה לזכות במתנה עבור המקבל.

(ב) אם אין אפשרות לתת את המתנה לאדם שלישי, יכול הנותן להקנות לו את המתנה בערב שבת באמירה: "מעכשיו המתנה מוקנית לפלוני". ואז המתנה עוברת לבעלות המקבל.

(ג) אם לא נעשתה אחת מהעצות האחרונות, יאמר הנותן כי אינו מתכוון להקנותה למקבל בשבת, אלא במוצאי שבת, ואף המקבל לא יתכוון לזכות בה בשבת. ובאופן זה תישאר המתנה ברשות הנותן עד מוצאי שבת, ולא יעשה בה שום קניין בשבת.

שולחן שבת אמיתי פרק א.

יש לנו בעיות בחינוך הילדים: בסמכות, במריבות בין אחים ובדוגמא האישית. ושולחן שבת הוא דוגמא לדבר.

הילדים שלנו יקחו להמשך החיים שלהם את הצורה והדרך שהיינו ביחד בשולחן שבת, שהיינו ביחד. האם היה כיף בשולחן השבת? האם היתה סמכות וכבוד? האם אבא ואמא הסתדרו ביניהם ושמחו? האם יש קשר בין ההורה לילד? או ששולחן שבת הפך לאותם ילדים לסיוט חלילה? למריבות בין ההורים או מריבות בין האחים וההורה לא יודע להשתלט?

אז איך עושים שינוי ופריצת דרך בשולחן שבת? ראשית, צריך למצוא את החסרים והבעיות שלנו ולעבוד עליהם באמצע השבוע, ולא בשולחן שבת דוקא. לדוגמא: אם יש ויכוחים בין ההורים, לעבוד על זה באמצע השבוע, ואז מגיעים לשולחן שבת אחרת. אמא שלי אמרה: "מי שרוצה לתת לילדים שלו את המתנה הטובה ביותר - שההורים יחיו ביניהם בשלום, והילדים ירגישו אושר נצחי", ואני מוסיף שהורים שמוציאים את השכינה מהבית (מריבות בין ההורים) - הילדים נעשים אומללים. לכן, פתרון ראשון: לגלות את הבעיות בשולחן שבת / זמן שכולם בבית - ולטפל בזה במשך השבוע.

מספר המחנך הרב פנחס ברייער שליט"א: "פניתי לאחד מעורכי זמירות שבת המפורסמים בארץ, המדפיס שירי שבת עם תמונות, ואמרתי לו כי בתמונות שהוא מדפיס רואים אבא עומד מהודר כמו מלך, כל הילדים עומדים כמו חיילים סביבו בהתרגשות, מביטים בו בעורגה כשהוא עושה קידוש, והאשה רגועה ונינוחה. זה נראה חלומי, אך לעיתים זה רק בגדר חלום. במציאות זה נראה מאד שונה: האבא נכנס לבית ומתחיל באמירת 'שלום עליכם' לבד, כשילד אחד יושב קורא ספר, והקטן משחק ב'קפאלה', בעוד האשה והבנות עדיין לא סיימו להתארגן.

אך זה חבל. משפחות רבות לא מקבלות הדרכה ומפספסות את האוצר היקר שקוראים לו 'הזדמנות של שבת קודש'. שבת קודש זה הזמן היחיד שבו כל המשפחה נפגשת בלי טלפונים ובלי הסחות דעת, ואפשר לרומם את זה כל כך, וחבל שלא יודעים זאת.

אנשים רבים טענו ואמרו לי כי בזמן הקורונה והמלחמה האחרונה נוצרו בעיות: כולם יחד בבית, ונוצרו חיכוחים רבים. אמרתי להם שהקורונה והמלחמה לא יצרו בעיות, אלא הם הציפו אותן!. דוקא בזמן שכולם יחד (מרצון או לא) מבינים היכן חסר לנו בשלום הבית, והיכן

מהו היין הטוב בעולם

הבחור לא השתהה ושלף את המעטפה לעיני בעל הבית. בעל הבית פתח אותה והיה המום... \$10,000 מגוהצים מונחים שם. הוא היה כה המום, עד שהכריז למלצר: "היין משנת 1900 שלו, ותן לו את כל הסעודה שהזמין בחינם עלינו, לרגל התשלום המשובח".

מלצר צמוד ליווה את הבחור והחל להגיש לו מנה אחר מנה. תחילה הוגשה לו מנת סלט גורמה, כשהמלצר ממליץ לו: "אחר הסלט הזה, מומלץ לשתות יין רוזה 2002". הבחור לא התנגד והוגש לו יין רוזה, הזול יחסית ליין שהזמין. הוא שתה אותו בגלימה והחל להרגיש מעט סיחרור. "אפשר להביא את המרק", הכריז הבחור, והמלצר מיהר למלא את בקשתו. "אדוני רוצה לטעום גם מהיין 'שרבונה בלנק' 2001, הוא זורם מושלם עם המרק", הציע המלצר, והבחור לא היסס וניסה להתנהג כמנהג העשירים. הוא שתה עוד כוס מהיין הזול הזה, והחל לראות הכל כפול. "מנה עיקרית", הכריז הבחור, והפרה המשובחת הוגשה לו בטוב טעם. הוא אכל כמה ביסים, ואז ניגש בעל הבית בכבודו ובעצמו ואמר לו: "כעת, אדוני הצעיר, לפי כללי היין הצרפתי, הגיע הרגע הגדול לטעון מהיין הנדיר והיוקרתי שהזמנת משנת 1900!!!".

"תפתח לי אותו בבקשה", מבקש הבחור, שבקושי הצליח לדבר מרוב השפעת היינות הקודמים. "באמת?! וכי לא תרצה להינות בעצמך מפתחת היין המשובח?!", התפלא בעל הבית. "תפתח לי אתה ומהר", אמר בחשש מהרגשה שהוא עומד להקיא בכל רגע.

בעל המסעדה פתח את היין המיושן, כשכל המלצרים מתקרבים לחזות במחזה הנדיר. ואז... הריח המיוחד שעלה ממנו הפיל את המלצרים ושאר המסובים על הריצפה. ממש גן עדן. "האם תרצה למזוג לעצמך?..."

אותו לעבר השולחן שהזמין, סמוך לחלון. הוא מגיש לו את התפריט המהולל, בעוד הבחור הצעיר לא מכיר מאומה מהמאכלים המורכבים. מתוך אי נעימות, הוא הצביע על המאכל הכי יוקרתי והזמין אותו. מתברר שהוא הזמין פרה שלימה, המלווה במנות פתיחה.

"ואיזה יין תרצה להזמין?", שואל המלצר את שאלת השאלות. והבחור הנרגש, לא מתבלבל ומצביע על היין בחלון הראווה: "אותו אני רוצה". המלצר צוחק ואומר: "בדיחה טובה

אדוני, מה תרצו להזמין באמת?". הנער חוזר על בקשתו, והמלצר מסביר כי מאז שנפתחה המסעדה לפני 20 שנה, היין הזה עומד במקומו ליופי, לפי שגילו מגיע מעל 100 שנה! "אני רוצה אותו", הוא קובע. בלית ברירה, קורא המלצר לבעל המסעדה על מנת לאשר את בקשת האדון המיוחד.

בעל הבית מגיע, ופונה לאדון: "אם כבודו אכן מוכן לשלם \$10,000 על היין, זה רק בתנאי אחד - פעמים רבות מגיעים לכאן אנשים הרוצים לטעום יין משובח, אך עושים לנו תרגיל: הם רוצים תחילה לטעום ואח"כ לשלם. ואז, אחר שטעמו, הם מתחרטים ונעלמים. לכן, יש לנו כלל חדש: משלמים ואז טועמים".

כך כל יום כשמסיים הבחור את יום העבודה המפרך, הוא עובר דרך המסעדה היוקרתית, נעמד מול חלון הראווה ובוהה בבקבוק היין, ומדמיין כיצד הוא ישתה אותו יום אחד.

בינתיים, הוא עובד במרץ, יום אחרי יום, ונהיה העובד המצטיין בחברה. בעל העסק מזמין אותו למשרד באופן חגיגי ואומר לו: "כאות הוקרה על הצטיינותך בחברה, אנו רוצים להעניק לך תגמול הגון", ומגיש לו מעטפה שמנה. הוא מודה למנהל על ההערכה, ופותח את המעטפה. ואז, הוא לא האמין למראה עיניו: היו שם ערימת שטרות 'פרנקלין' של מאה. הוא מתחיל לספור אחד אחרי השני, ומגלה לתדהמתו כי יש שם... \$10,000. "הבקבוק!", הוא זעק מאושר. העובדים לא הבינו מה קרה, אך הוא כבר פצח בריצה.

הוא הגיע תחילה לביתו, ופתח את החסכון עם הכסף הנוסף ששמר בצד. "היום, יתגשם החלום הגדול שלי", הוא אמר בעורגה ושמחה. הוא מתקשר לחברת לימוזינות יוקרתית וביקש להשכיר לימוזינה. "מהיכן להיכן ומתי?", שאל הפקיד. "הערב, מהבית שלי ועד למסעדה הצרפתית היוקרתית, כ-5 דקות נסיעה". הפקיד נקב בסכום והבחור אישר. הבחור החל להתארגן, לבש חליפה מכובדת של עשירים, סירק את השיער, השפריץ בושם, שם משקפי שמש, והתקשר למסעדת היוקרה, בכדי לתפוס מקום מראש.

"כן, בבקשה. איזה שולחן לשמור לך?", שאלו במסעדה. "בשולחן הצמוד לחלון הראווה", אמר, כדי שכל העוברים והשבים יצפו בו.

לאחר כשעה, הלימוזינה מגיעה, והוא עולה אליה עקב בצד גודל. הלימוזינה עוצרת בכניסה למסעדה הצרפתית, כשכולם מנסים להבין מי הגביר הגדול שהגיע הנה. הוא נכנס למסעדה עם תיק מנהלים שחור, בעוד המלצר מקבל את פניו ומכוון

בושות וכאב בטן קשה ונורא!.

אומר רבי מרדכי מלאך שליט"א: "יהודים יקרים, אנו נמצאים בעולם הזה, וידוע כי לאחר שנסיים לקיים בו תורה ומצוות ונתגבר על עבירות, נזכה בעולם הבא, אשר הוא תענוג אין סופי, שלא יוכל להשיגו שכל אנושי. "טובה קורת רוח בעולם הבא, יותר מכל חיי העולם הזה" (אבות ד, יז).

בורא עולם, בעל הבית על העולם, מתחנן ליהודי ואומר לו: "בני היקר, מחכה לך עולם הבא משגע ומיוחד במינו. בבקשה, אל תלכלך את עצמך בזבל של העולם הזה. אל תהיה שקוע בבנוץ התאוות של העולם הזה". מפני שיבוא יום ויראו לך את ההקלטה איך היית נראה שם: איך מילאת את עצמך בעוד יין פשוט וישן, בעוד תאוה חלולה ונבזית, עוד דבר אסור שחשבת שיעשה אותך מאושר. עוד דיבור, ראיה או שמיעה אסורה שרצית לטעום בעולם הזה בשביל להינות. ואתה תראה בסרט כיצד היין הפשוט הזה, התאוה העכורה והמקולקלת הזו, גרמה לך להתנהג בצורה מביישת ומחפירה...

איך זה גרם להשפירץ את היין היקר על הבל וריק. איך במקום להינות מהתורה והמצוות שיתנו לך גן עדן מיוחד ומשובח, זרקת ובזבזת אותם בזמן יקר על תאוות מלוכלכות ושטויות והבלים, ובכך בזבזת את הגן עדן המיוחד שחכה לך. "זכרו יהודים יקרים, תתגברו על היינות הזולים של העולה", על התאוות הפשוטות הללו, ואז תזכו להינות מטעם שלא טעמתם בחלום הכי גדול שלכם - מעולם הבא. ה' כפה עלינו הר כגיגית כדי שנזכה ליין אמיתי בסוף הסעודה!.

ועוד יין זול לאחר המרק, וזה גורם לו להשפעות קשות ולשכרות גדולה. המצלמה מתמקדת בו ומראה לו שעד שהוא הגיע ליין הנדיר, הוא כבר היה מנותק מהעולם, ובמקום להינות מטעמו המיוחד והמשובח, הוא צופה בעצמו כיצד הוא מתפרע ועושה ליצנות, ומשפירץ וצוחק כמו משוגע. איזו בושה!.

בעל הבית והעובדים שעמדו לידו החלו לצחוק ולבזו לו, אחר שביזה את עצמו ואיבד יין כה יוקרתי שאין כמוהו בעולם.

"בחור טיפיש", קרא לעברו בעל הבית, איך שתית יינות כה זולים ופשוטים ואיבדת מהם את הראש, כשמחכה לך יין כה משובח ומיוחד שיכל לתת לך חוויה על חושית שלא הרגיש מעולם בן אדם?! היית צריך שלא להתקרב ליינות הזולים והפשוטים הללו, ואז היית מגיע לסוף הסעודה, כשאתה טוען מהיין המשובח ונהנה הנאה של גן עדן!". הבחור פרץ בבכי... הוא בזז את כספו על יינות פשוטים, איבד את היין היקר בעולם, ונותר עם

"לא, תמזוג לי כבר אתה", הוא החל לזעוק כשהוא תופס את הבטן מרוב כאב ומרגיש סחרחורת קשה. הוא טעם טיפה קטנה על קצה הלשון, ומרוב השיכרות הוא שפך את כל הכוס על המלצר. המלצר ההמום נרתע לאחור, והאדון הנכבד שלנו, הרגיש שכל העולם מסתובב לו מרוב השתיה והאכילה, והחל להתנדנד מצד לצד עם הבקבוק היוקרתי בידו, כשהיין הנדיר נשפך לכל עבר על המסובים והמלצרים שניסו לעצור אותו ולהציל את היין מידיו. אך זה לא עזר, הבחור שלנו היה שיכור כלוט ונחבט מצד לצד, עד שזרק את היין היוקרתי לעבר הקיר וניפץ אותו לרסיסים, כשכל הנוזל הישן והיוקרתי שבו נשפך ארצה ונמהל בכללך הדביק...

הוא נפל ארצה ונרדם. לאחר כמה שעות, הגיעה שעת הסגירה והבעל הבית הגיע להעיר אותו. "אדוני הצעיר, המקום סגור". "איפה אני? והיכן הבקבוק יין היוקרתי משנת 1900?!". "עדיף שלא תדע", השיב בעל הבית, "שפכת אותו על אנשים, השתוללת, השפרצת על הקירות, ולבסוף זרקת אותו לאבדון!".

"אני לא מאמין לך, אתם מנסים לעבוד עליי וכנראה גנבתם לי את היין, תחזירו לי את הכסף!", טען. "אין בעיה", אמר בעל הבית, "יש לנו מצלמות, ואתה מוזמן לבוא ולראות את כל אשר קרה". הוא נכנס עם בעל הבית למשרד, הביט בהסרטה ונעתקה נשמתו...

איזו בושה ואיזה בזיון נורא! הוא רואה את עצמו בהסרטה, כיצד הוא לוגם יין זול במנה הראשונה,

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה, אבישג בת שני, ט.ש.ב.מ.
זיווג הנוג: א.ב.ט.ש. לע"נ: אורית פרוי בת שושנה.

העלון מוקדש לע"נ יהושע בן זכריה ת.נ.צ.ב.ה.

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דיון משפחתי

אדם חסר אמצעים הגיע לרב לשאול שאלה עצובה: האם מותר לי לשמש כ'שק איגרוף' על מנת להתפרנס משכר נאה? מתוך והערב נא ב'

תרומה לעלון לזיכוי הרבים

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". יקבל החזר מס

החידה ?! על מי נאמר כי בוודאי שלא עמדו אבותיו על הר סיני?

החידה ?! על מי נאמר כי בוודאי שלא עמדו אבותיו על הר סיני?
החידה ?! על מי נאמר כי בוודאי שלא עמדו אבותיו על הר סיני?

היכולון היכולון לאילון ה-1,000 כ"ה!!!